

ВІЧНИЙ СКАРБ

**УВАГА!
ВІДБІЙ
ВНУТРІШНЬОЇ
ТРИВОГИ!**

БОГ З НАМИ!

**ДИХАННЯ
НОВОГО ДНЯ**

2

**ЦІННІСТЬ
ОДНІЄЇ ДУШІ**

4

**«РОСА
ДЛЯ ІЗРАЇЛЮ»**

6

**МЕЖІ
ПРОЩЕННЯ**

8

ПСАЛОМ 35

¹ Судися, о Господи, з тими, хто судиться зо мною, воюю з тими, хто зо мною воює,
² візьми малого й великого щита, – і встань мені на допомогу!
³ Дістань списа, і дорогу замкни моїм напасникам, скажи до моєї душі: «Я – спасіння твоє!»
⁴ Нехай засоромляться й будуть поганьблені ті, хто чатує на душу мою; хай відступлять назад і нехай посоромляться ті, хто лиху мені замишляє.
⁵ Бодай вони стали, немов та полова на вітрі, і Ангол Господній нехай їх жене;
⁶ нехай буде дорога їхня темна й сковзька, і Ангол Господній нехай їх жене, –
⁷ бо вони безпричинно тенета свої розставляють на мене, яму копають безвинно на душу мою!
⁸ Нехай нагла загибель, якої не знає, на нього спаде, і сітка його, яку він наставив, хай зловить його у нагле нещастя, – бодай він до нього упав!
⁹ А душа моя в Господі буде радіти, звеселиться Його допомогою!
¹⁰ Скажуть усі мої кості: «Господи, хто подібний до Тебе?» Ти рятуюєш убогого від сильнішого над нього, покірного та бідаря – від його дерія.
¹¹ Свідки встануть неправдиві, чого я не знав – питають мене,
¹² віддають мені злом за добро, осирочують душу мою!
¹³ А я, як вони хворували були, зодягався в верету, душу свою мучив постом, молитва ж моя поверталась на лоно моє...
¹⁴ Як приятель, буцім то брат він для мене, – так я ходив, ніби був я в жалобі по матері, був я засмучений, схилений...
¹⁵ А вони, як упав я, радіють та сходяться, напасники проти мене збираються, я ж не знаю про те; кричать, і не вмовкають,
¹⁶ з дармоїдами та пересмішниками скреготують на мене своїми зубами...
¹⁷ Господи, – чи довго Ти будеш дивитись на це? Відверни мою душу від їхніх зубів, від отих левчуків одиначку мою!
¹⁸ Я буду Тебе прославляти на зборах великих, буду Тебе вихвалити в численнім народі!
¹⁹ Нехай з мене не тішаться ті, хто ворогує на мене безвинно, нехай ті не моргають очима, хто мене без причини ненавидить,
²⁰ бо говорять вони не про мир, але на спокійних у краї облудні слова вимишляють,
²¹ свої уста на мене вони розкривають, говорять: «Ага, ага! Наші очі це бачили!»
²² Ти бачив це, Господи, – не помовчи ж, Господи, – не віддаляйся від мене!
²³ Устань, і збудися на суд мій, Боже мій і Господи мій, на суперечку мою,
²⁴ розсуди Ти мене по Своїй справедливості, Господи, Боже мій, і нехай через мене не тішаться,
²⁵ нехай не говорять у серці своїм: «Ага, – його маємо ми», хай не кажуть вони: «Ми його проковтнули...»
²⁶ Нехай посоромляться та застидаються разом, хто з мого нещастя радіє, бодай вбрались у сором та в ганьбу, хто рота свого розкриває на мене!
²⁷ Хай співають та звеселяються ті, хто бажає мені правоти, і нехай кажуть завжди: «Хай буде великий Господь, що миру бажає Своему рабові!»
²⁸ А язик мій звіщатиме правду Твою, славу Твою кожен день!

ДИХАННЯ — НОВОГО ДНЯ

**«Об'яви мені вранці
Своє милосердя, бо на Тебе
надіюсь, повідом Ти мене
про дорогу, якою я маю
ходити, бо до Тебе під-
ношу я душу свою!»
(Псал. 143:8)**

Перш ніж уранішні промені сонця зазирнули у вікно його спальні, Павло вислизнув з-під ковдри й схилився навколішки біля ліжка. Він був сповнений рішучості дотриматися обіцянки, даної Богові вночі.

«Чи чекає на мене Господь? Чи поговорить Він зі мною сьогодні

знову?» – подумав він, схиляючи голову.

«Отче Небесний, це я, Павло. Я тут, як і обіцяв. Допоможи мені бути для Тебе справжнім другом. Я так вдячний, що досі потрібен Тобі. Будь ласка, змieni моє серце. Зроби мене знову таким, яким Ти бажаєш мене бачити».

Як і минулої ночі, він відчув ніжну присутність Бога. Яким же вдячним він був за те, що Господь не залишив його, коли він відступив від Нього. З радістю він потягнувся до своєї Біблії, сподіваючись, що Божі слова знову оживуть у його

серці, і, на свій подив, відчув, що кожне слово було написане ніби спеціально для нього.

«Отче, Ти такий дивовижний і незбагнений!»

Він навіть не міг уявити, що Творець неосяжного Всесвіту особисто говоритиме з таким недостойним, як він.

Його серце переповнювала благодать і впевненість у тому, що Бог буде з ним протягом дня. Коли ранкова зустріч із Господом добігла кінця, промениста усмішка осяяла його обличчя.

«Який чудовий спосіб розпочати день!» – подумав хлопець, порівнюючи цей ранок з багатьма іншими за останні кілька років. Новий етап його дружби з Богом приніс благословення, про які він навіть не мріяв.

З кожним днем стосунки Павла з Отцем дедалі більше поглиблювалися. Біблійні обітниця, які він вивчив ще в дитинстві, оживали в його пам'яті. Тепер це були не просто гарні слова – вони діяли в його житті!

**Відкривати своє серце
Богові в молитві стало
для нього як говорити зі
своїм найкращим другом.
Щоранку він розплющував
очі, з нетерпінням очікую-
чи, що принесе наступний
день. Він ледве міг дочека-
тися нового Божого благо-
словення. Тепер Біблія ста-
ла для нього живим словом.
Знов і знов Бог давав йому
сили пережити всі події дня.**

ТРИМАЙСЯ, МОЯ РІДНА УКРАЇНО!

Тримайся, моя рідна Україно!
Хоч зболена, хоч зранена – живи!
Ми віримо – піднімешся з руїни!
Якщо ми з Богом, що нам вороги?

Не здайся, моя рідна, Україно!
Не смій вклонитись лютій силі зла.
Лиш перед Богом падай на коліна,
Проси прощення, миру і добра!

Просімо, українці всього світу,
Просімо в Бога прощення щодня.
Щоб Бог дав сили встояти в цій битві,
Щоб милість була Божа і бронея!

Щоб взяв Господь, під Божу охорону
Країну нашу зболену, в сльозах.
Щоб ворогам Свою дав перепону,
Щоб зрештою закінчився цей жаж!

Бог завжди чує щирі покаєння,
Молитву серця і душевний плач.
Помножмо всі зусилля та благання,
Скажімо кожен: "Господи, пробач..."

Щоб відродилась ненька-Україна,
Щоб у стократ прекрасніша була!
Щоб знав весь світ, кожнісінька країна,
Що з нами Бог! Бог миру і добра!

Якщо суверенність Бога,
поряд з Його мудрістю та
любов'ю, є основою нашої
довіри до Нього, то молитва
– це прояв довіри.

Джері Бріджес

«ЧИСТЕ СЕРЦЕ»

Кажуть, що в Матв. 5:8 зосереджена вся суть християнства, бо християнство – це насамперед благочестя серця. Ісус говорив, що ми повинні любити Бога **«всім своїм серцем» (Матв. 22:37)**, прощати **«від серця» (18:35)** і зберігати Слово Боже **«щирим і добрим серцем» (Луки 8:15)**. Павло писав: **«Дякувати Богові, що ви були рабами гріха, але сприйняли серцем те вчення, якому віддалися» (Римл. 6:17)**. Важливість

того, аби благочестя було «від серця», не можна переоцінити.

Бог сказав Самуїлові: **«Не дивись на обличчя його та на високість зросту його, бо Я відкинув його Собі! Бо Бог бачить не те, що бачить людина: чоловік-бо дивиться на лице, а Господь дивиться на серце» (1 Сам. 16:7)**. А Соломон писав: **«Всяка дорога людини пряма в її очах, та керує серцями Господь» (Прип. 21:2)**, **«Над усе,**

що лише стережеться, серце своє стережи, бо з нього походить життя» (Прип. 4:23).

Про серце ми зазвичай думаємо як про осередок емоцій, що так і є. Ми любимо Бога **«всім серцем своїм» (Луки 10:27)** і повинні любити одне одного **«щиросердечно» (1 Петра 1:22)**. Однак у біблійному значенні слово «серце» пов'язане не тільки з емоціями, а й з інтелектом.

Ісус говорив про тих, хто думав лукаве у своїх серцях (Матв. 9:4). Крім того, слово «серце» вживається щодо волі – тієї частини розуму, яка відповідає за прийняття рішень.

РОЗДУМИ

Тебе образили? Спочатку дай відповідь, чи маєш ти право на образу. Якщо проблема у твоїй гордині чи невиправданих очікуваннях, то кайся. А якщо ні, тоді йдемо далі.

Ти жертва. Є два варіанти розвитку подій:

1. Помста. Але!
«Не мстись за себе, любі, але дайте місце гніву Божому, як написано: В Моїй владі є помста, і Я віддам, – каже Господь» (Римл. 12:19).

2. Прощення. Бо:
«Будьте ж добрими одне до одного, милосердні, прощаючи одне одному, як і Бог через Христа вам простив!» (Ефес. 4:32).

А як Бог простив?
Ініціював прощення. «Але Бог виявляє Свою любов до нас тим, що Христос за нас помер, коли ми були ще грішниками» (Римл. 5:8). Прощай, навіть не чекаючи вибачень.

Зробив вибір. Спасіння людства через прощення можливе лише завдяки Христові, обіцяному Отцем відразу після гріхопадіння. **«І Я покладу ворожнечу між тобою (змієм) й між жінкою, між насінням твоїм і насінням її. Воно зітре тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту» (Бут. 3:15)**. Якщо Бог зробив вибір нас спасти, значить обрав і простити. Вибір – це свідомий стан, а не поклик емоцій. Його роблять, а не відчують.

Не згадує. **«І більше не згадаю їхніх гріхів та їхнього беззаконня» (Євр. 10:17)**. **«Як далекий від заходу схід, так Він віддалив від нас наші провини!» (Псал. 102:12).**

На практиці пробачити – означає забути. І це складно. До того ж сама людина на таке не здатна. Однак Господь спроможний здійснити це в нас. І Він дав нам Духа. Тобто ми можемо пробачити Його силою, що в нас.

Тебе образили? Шукай Бога. Він утішить і дасть сили пробачити.

Якщо хочете поквитатися зі злом, тоді пам'ятайте: зло не боїться зла, так воно тільки зростає. Зло смертельно боїться любові. Ось ваша зброя!

Ідеальний план дня від Ісуса:
1. Почніть день з любові.
2. Проживіть день з любов'ю.
3. Завершіть день з любов'ю.

Гнів – це кислота, яка більше шкодить посудині, у якій зберігається, ніж тим, на кого виливається.

Марк Твен

У мене був принцип – просто жити за совістю. Проте одна мудра людина сказала, що із совістю дуже легко домовитися, тому треба жити за Словом Божим.

Хочу вірити, що це і вас убереже від помилок.

ГОДИННИК ПІСОЧНИЙ

Для правильного сприйняття,
Щоб приклад був наочний,
Я порівняла би життя
З годинником пісочним.

Течуть піщинки – дні, роки, –
Одна по одній падають,
Ці – з сумом, інші ж – навпаки:
Щасливі й серце радують.

Піщинки горя та утіх,
Падіння й самоствердження...
Немає схожості у них,
Як і нема повернення.

Стоять годинники у ряд,
У Бога всі позначені:
У когось – за вісімдесят,
У когось – до сімнадцяти.

Хтось видихнув останній раз,
Як і було призначено.
Книга закінчилась чиясь –
І весь пісок розтрачено.

А ми годинника свого
Обтяжуємо планами,
Забувши, що Господь його
Не переверне наново.

Не знаєш ти його об'єм,
Тож дорожи й хвилиною,
Бо може випасти цей день
Останньою піщинкою!

В Небесне Царство кличе Бог
Ще кожного охочого,
А поки що тече пісок
З годинника пісочного...

Н. А.

МИР ВНУТРІШНІЙ І МИР ЗОВНІШНІЙ

Щовечора запитуйте себе,
чи прожили ви цей день у
мирі, чи гнівалися на не-
знайомців, чи підвищували
голос на рідних, чи дратува-
ли вас колеги, чи засуджува-
ли ви когось...

Під час війни зберегти вну-
трішній мир складніше, але
ми маємо прагнути цього.
Потрібно молитися, дару-
вати, дякувати, захоплю-
ватися, любити, обіймати.
Необхідно, щоб внутрішній
мир, який поширюватиметь-
ся на зовнішній, став нашою
основою.

ЦІННІСТЬ ОДНІЄЇ ДУШІ

Усі люди були ку-
плені дорогою ціною.
Зливши всі скарби
небесні на цей світ, віддав-
ши нам у Христі все небо, Бог
здобув волю, почуття, розум і
душу кожної людини. Віруючі
й невіруючі – усі люди однако-
во належать Господу.

Ми належимо Йому за правом
творіння й за правом викуплен-
ня. Наші тіла – теж не наша влас-
ність, ми не маємо права чинити
з ними, як того забажаємо, спо-
творювати їх своїми звичками,
що ведуть до руйнування, і поз-
бавляти їх здатності повноцінно

служити Богові. Наше життя й усі
наші здібності належать Йому.
Він дбає про нас щомиті. Він під-
тримує живий механізм у дії.
Якби ми на хвилину були зали-
шені самі на себе, то померли б.
Ми повністю залежимо від Бога.

Розуміючи свій зв'язок з Богом і
Його ставлення до нас, ми засво-
юємо важливий урок. Слова
**«ви не належите самим собі,
бо ви викуплені за ціну»**
(1 Кор. 6:19, 20) повинні міц-
но закарбуватися в нашій пам'яті,
щоб ми завжди визнавали Боже
право на наші здібності, нашу
власність, наш вплив і нашу

індивідуальність. Ми повинні на-
вчитися поводитися із цим да-
ром Божим у розумі, душі та тілі,
щоб як викуплена Христом влас-
ність звершувати для Нього гід-
не, приємне служіння.

Усі багатства землі тьмяніють і
здаються незначними порівняно
із цінністю однієї душі, за яку по-
мер наш Господь і Вчитель. Той,
Хто зважає на терезах пагорби та
гори, вважає душу людську над-
звичайно цінною.

Нам необхідно усвідомити, що
ми не належимо собі. Ми нале-
жимо Христові. Ми куплені Його
кров'ю. Любов Ісуса дає Йому
право очікувати від нас взаєм-
ності. Ми живемо тому, що Він
зберігає нас своєю силою. Наш
час, сили та здібності належать
Йому, і їх потрібно розвивати,
удосконалювати та використовув-
вати для Нього.

**Христос купив вас до-
рогою ціною й пропо-
нує вам благодать і славу,
якщо ви приймете їх.**

Того, хто віддає себе
Богові, Господь ніколи ніко-
му не віддасть.

**«В Нього в руці душа
всього живого й дух кож-
ного людського тіла»
(Йова 12:10).**

Нестача віри завжди є наслідком
відсутності живлення. Словом
Божим. Воно необхідне щодня!

Сміт Бігглсфорт

А В ТЕБЕ ВІРИ БІЛЬШЕ

Ця війна показала, що наші діти значно сміливіші й доросліші за нас.
Кілька тижнів тому їду із сином в авто, а він запитує мене:
– Мамо, чому ти така сумна, мовчиш, нічого не кажеш?
– Хвилююся за нас, синку! Бачиш, що в нашій країні відбувається?
– Мамо, а скільки років ти з Богом?
– Уже 20 років, мій любий.
– Чудово, а я сім років з Богом! І не хвилююся! Навіть якщо бомба впаде на наш
будинок, ми все одно залишимося з Богом. Чуєш, з Богом!? За чим ти сумуєш?
Я повернулася до нього й відповіла:
– Рідний мій, а в тебе віри більше, ніж у мене...

ДОБРО НАОСЛІП

Мері Енн Зігхарт – журналістка, яка пише для престижних британських журналів статті про політику, суспільні явища та життя загалом.

Те, що вона талановита, було очевидно змолоду, але їй дорікали за нетактовність і байдужість у спілкуванні з людьми. Наприклад, вона могла довго розмовляти з кимось, а іншого дня пройти повз і не привітатись. Однак така «невихованість» не є негативною рисою її характеру. Річ у тім, що вона страждає від прозопагнозії – розладу, який заважає розпізнавати обличчя та впізнавати людей.

Щоб подолати цю ваду та якимось пізнавати людей, Мері Енн розробила низку стратегій. Вона звертає увагу на тон голосу, зачіску, жести та ходу, намагається запам'ятати колір очей тощо.

Окрім своєї роботи, Мері Енн бере участь у діяльності фонду, який опікується освітою людей в економічній, політичній та громадській сферах. Так вона виявила свій інтерес до соціальної справедливості, хоч і не впізнає тих, кому надає допомогу.

Непросто надавати допомогу, не маючи змоги оцінити того, хто її потребує. Дуже часто люди підсвідомо чи свідомо ділять людей на дві групи: ті, хто заслуговує

на допомогу, і ті, хто її не заслуговує. Не всі усвідомлюють, що така «хвороба», як егоїзм чи гордість, спотворює сприйняття, і часом допомогу отримують лише ті, хто може якось віддячити за неї.

Ми повинні використовувати будь-яку можливість для того, щоб робити іншим добро, не звертаючи уваги на їхні переваги чи недоліки. Любов Христа зцілює спотворене сприйняття так, що ми стаємо здатними робити добро всім.

Подумайте, кому ви можете сьогодні допомогти. Може, хтось із ваших сусідів не має грошей, щоб купити їжу? Хтось зі знайомих залишився без роботи? Захворів колега? Усе це ваші можливості для допомоги. Не прогавайте їх.

У Біблії сказано: **«Роблячи добро, не втрачаймо запалу, бо свого часу пожемо, якщо не ослабнемо» (Гал. 6:9).**

Так дивно... Люди не мають часу на Того, Хто дав їм цей час!

Той, хто хоче зберегти своє духовне життя, нічого не роблячи для Христа, подібний до того, хто хоче їсти, не працюючи.

«Наостанку, брати: те, що істинне, що чесне, що справедливе, що чисте, що любе, що гідне хвали, – коли яка чесно-та або коли яка похвала, – про це роздумуйте» (Филп. 4:8).

Вас формують не обставини, а рішення.

Бог говорить: «Я перетворю твою неміч на силу, твої труднощі – на благословення, твій страх – на сміливість. Довірся Мені!»

Той, хто говорить правду, досягає трьох речей: довіри, любові та поваги.

Радість – один з основних документів, що засвідчує справжність наших стосунків з Богом.

Левит 26

¹ Не зробите собі божків та ідола, і кам'яного стовпа не поставите собі, і каменя з фігурами не покладете у вашім Краї, щоб кланятися перед ними. Бо Я – Господь, Бог ваш!

² Субіт Моїх будете додержувати, а святиню Мою будете шанувати. Я – Господь!

³ Якщо будете ходити згідно з постановами Моїми, а заповідей Моїх будете додержувати й будете виконувати їх...

ТОДІ:

⁶ І дам мир у Краю, і ви будете лежати, і ніхто не вчинить, щоб ви тремтіли, – бо злу звірину винищу з землі, а меч не перейде через Край ваш.

⁷ І ви будете гнати ворогів своїх, а вони попадають перед вами від меча.

⁸ І п'ятеро з вас поженуть сотню, а сотня з вас пожене десять тисяч, – і попадають вороги ваші перед вами від меча.

⁹ І обернусь Я до вас, і розплоджу вас, і розмножу вас, і виконаю Свого заповіта з вами.

¹⁰ І ви будете їсти старе-перестаріле, і повикладаєте старе перед новим.

¹¹ І поставлю місце перебування Свого серед вас, – і душа Моя не обридить вами.

¹² І Я буду ходити серед вас, і буду вам Богом, а ви будете Мені народом.

СЕКРЕТ РАДОСТІ

Люди з усього світу ставлять мені одне й те саме запитання: «Як тобі вдається радіти життю?» Секрет у тому, що я намагаюся бачити всюди щастя, а не розчарування. Я дивлюся на будь-які випробування та труднощі як на трамплін, здатний зробити мене сильним і досвідченим. Адже людина, яка голодувала, краще розуміє голодних, а той, хто втрачав близьких, глибше розуміє біль втрати.

У складних ситуаціях молюся й вірю, що Бог усе контролює. Намагаюся ставити запитання: «Для чого?», а не «За що це мені?» Спробуйте й ви поглянути на свої труднощі з іншого ракурсу. І моліться, адже Бог чує!

Нік Вуйчич

«РОСА ДЛЯ ІЗРАЇЛЮ»

Пославши світові незрівняний дар в Особі Свого Сина, Бог оточив усю землю атмосферою благодаті, такою самою реальною, як і повітряна атмосфера. Усі, хто прагне перебувати в цій життєдайній атмосфері, житимуть і зростатимуть до міри зрілості повноти Христа.

Як квітка прагне сонця, під осяйними променями якого вона набуває досконалої форми та краси, так і ми повинні тягтися до Сонця Правди, щоб нас осяяло небесне світло й наш характер ще більше уподібнювався до характеру Христа.

Той самий урок міститься в словах Христа: **«Перебувайте в Мені, а Я – у вас. Як галузка не може приносити плоду сама по собі, якщо не буде на виноградній лозі, так і ви, якщо не будете перебувати в Мені... Бо без Мене не можете робити нічого» (Івана 15:4, 5).** Як гілка не може рости та плодоносити, якщо не буде з'єднана зі стовбуром, так і ми не зможемо жити святим життям, якщо не перебуватимемо в Христі. У відриві від Нього ми не матимемо життя. У нас не буде сили чинити опір спокусі чи зростати в благодаті та святості. Перебуваючи в

Ньому, ми житимемо повнокровно. Отримуючи від Нього життєві сили, не втратимо свіжості й не залишимося без плоду. Ми будемо схожі на дерево, посаджене біля джерела.

Багато хто вважає, що частину цієї справи потрібно зробити самостійно. Ці люди покладаються на Христа в тому, що стосується прощення гріхів, а потім намагаються самотужки жити правильно. Однак такі зусилля не увінчаються успіхом. Ісус говорить: «Без Мене не можете робити нічого». Наше зростання в благодаті, наша радість і корисність залежать від єднання з Христом. Тільки через щоденне, щогодинне спілкування з Ним і перебування в Ньому ми зможемо зростати в благодаті. Він не лише початок, а й завершення нашої віри. Христос перший і останній, вічний. Він має бути з нами не лише на початку та в кінці нашого шляху, а й на кожному кроці. Давид вигукує:

«Уявляю я Господа перед собою постійно, бо Він по правиці моїй, – і я не буду захитаний!» (Псал. 15:8).

«І помучаться хлопці й потомляться, і юнаки спотикнуться спіткнуться, а ті, хто надію складає на Господа, силу відновлять, крила підіймуть, немов ті орли, будуть бігати і не потомляться, будуть ходити і не помучаться!» (Ісаї 40:30–31).

У мінливому світі можна покласти лише на незмінного Бога.

Вірність – це не що інше, як постійність у тому, що тобі довірено одного разу.

Якщо ми прагнемо пробудження, то насамперед повинні пробудити в собі трепет перед Словом Бога.

Чарльз Сперджен

Якщо відкласти вбік гордість і самолюбство, більшість проблем можна було б вирішити за п'ять хвилин.

Псалом 121

- ¹ Пісня прочан. Свої очі я зводжу на гори, звідки прийде мені допомога, – мені допомога від Господа, що вчинив небо й землю!
- ² Він не дасть захитатись нозі твоєї, не здрімає твій Сторож:
- ³ оце не дрімає й не спить Сторож Ізраїлів!
- ⁴ Господь – то твій Сторож, Господь – твоя тінь при правиці твоїй, –
- ⁵ удень сонце не вдарить тебе, ані місяць вночі!
- ⁶ Господь стерегтиме тебе від усякого зла, стерегтиме Він душу твою, –
- ⁷ Господь стерегтиме твій вихід та вхід відтепер аж навіки!

ВЕЛИЧ НЕБА

«Тому приступаймо сміливо до престолу благодаті, щоб одержати милість і знайти благодать для своєчасної допомоги» (Євр. 4:16).

Велич Неба, Христос, коли звершував Своє земне служіння, багато молився Отцеві. Часто Він перебував у молитві всю ніч... Улюбленим місцем Божого Сина, де Він проводив час у молитві та роздумах, була гора Оливна. Часто після того, як багато людей залишало Його для нічного відпочинку, Він не спав, хоч і був стомлений денною працею... Коли стихав міський шум і учні розходилися по своїх домівках, щоб виспатися й відновити

сили, Ісус не лягав спати. Його Божественні благання підносилися до Отця з Оливної гори. Він молився, щоб Його учні були збережені від злого впливу, з яким вони щодня стикаються в цьому світі, і щоб Його душа зміцнилася для виконання обов'язків наступного дня та терплячого подолання випробувань. Усю ніч, поки Його послідовники спали, Божественний Учитель молився. Голову Христа, схилену в молитві, зрошувала то нічна роса, то холодний іній. Він залишив Своїм послідовникам взірець для наслідування.

Він обирав нічну тишу, щоб ніхто не заважав Йому. Ісус міг зцілювати хворих і воскрешати

померлих. Він був джерелом благословень і сили. Він керував бурею та вітром, і вони корилися Йому. Христос був чистий, без пороку та без гріха, проте Він часто молився зі сльозами та сильним криком. Він молився за Себе та Своїх учнів, співпереживаючи їхнім потребам, слабкостям і невдачам, які так притаманні людям. Він був могутнім Прохачем, Йому були невідомі пристрасті, які долають нас, грішних людей, проте Він мав ті самі фізичні недуги й був спокушений у всьому так само, як ми. Ісус переживав душевну агонію й потребував допомоги та підтримки Свого Небесного Отця.

Христос – наш Взірець. Служителі Христа зазнають запеклих нападів і спокус із боку сатани. Те саме відчував на Собі й Той, Хто не знав гріха. У найскорботніший час Він звертався до Свого Отця. Він прийшов на землю, щоб прокласти шлях, ідучи яким ми зможемо отримувати благодать і силу для надання своєчасної допомоги, якщо будемо, наслідуючи Його приклад, постійними та ревними в молитві.

ГРІХОПАДІННЯ

Людство намагається жити так, ніби гріхопадіння не було. Можливо, не всі навіть чули це слово. Так ось, гріхопадіння – це поворотний момент в історії людства, коли людина обрала самотійно надавати сенс поняттям, вирішувати, де добро, а де зло, а не підпорядковуватися Божим визначенням та Законам (історія Адама та Єви).

Людина забажала бути собі богом (а часом і не лише собі). Наприклад, Бог створив сім'ю як чоловіка та жінку, а людина вирішила, що сім'я може бути й гомосексуальною. Господь сказав, що обман – це гріх, а людина каже, що не завжди. Бог говорить: «Не вбивай», а людина додає: «Якщо свою дитину, яка ще в утробі, то можна».

Христос закликає: **«Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе...» (Луки 9:23).** Тобто Біблія передбачає, що критерії «правильно-неправильно» визначає Бог, а не ми самі собі.

Якщо хочеш далі бути собі богом, то пам'ятай: такий бог дуже обмежений і згодом помирає.

НЕ БІЙСЯ! ПІДЕ БОГ ПЕРЕД ТОБОЮ...

Не бійся! Піде Бог перед тобою,
Дорогу серед пасток прокладе,
За камінь не зачепишся ногою,
Лиш твердо знай: твій Бог тебе веде!

Веде в долині смерті та падіння,
Веде в часи тривоги, невороття!
Коли все навкруги так безнадійно,
Вручай Творцеві все своє життя!

Вручай Йому всю неміч, і печалі,
І сльози, що течуть, течуть, течуть...
І просто вір, що Бог провадить далі,
На крилах ангели тебе несуть!

Не бійся, як в душі кипить тривога
І страх приносить в серце лиш п'їтму.
Приходь з усім, що на душі, до Бога,
Все розкажи й довір лише Йому!

І прийде нова впевненість і тиша,
З приходом Бога змінюється все!
Господь Своїх ніколи не залишить
І на руках крізь бурю пронесе!

Ю. Квітко

Ісаї 43:2, 4

² Коли переходи́тимеш через води, Я буду з тобою, а через річки – не затоплять тебе, коли будеш огонь переходити, – не опечешся, і не буде палити тебе його полум'я.

⁴ Через те, що ти став дорогий в Моїх очах, шанований став, і Я тебе покохав...

Причина більшості наших ран – це наша самозакоханість.

Пол Вошер

Людина не може бути вільною від усього. Однак є залежність, яка дає свободу.

Психологія пліток

«Слова обмовника – мов ті присмаки, і вони сходять у нутро утроби» (Прип. 18:8).

Для декого плітки – звичне явище. Проте це явна ознака того, що в людини не все гаразд. Ось причини, через які люди поширюють плітки:

1. З нудьги

Коли в житті людини зовсім нічого не відбувається, вона починає занурюватися в життя інших і розпускати чутки.

2. Зі злості

Не слід недооцінювати силу заздрощів, вона здатна пробудити справжню злість. Коли людям здається, що в житті інших усе занадто добре, їх це злить.

3. Бажання звеличитися в очах інших

Плітки виконують ще й соціальну функцію – зближують пліткарів. Це як спільна справа, до якої вдаються ті, хто хоче привернути до себе увагу й посилити свій авторитет.

Як спілкуватися з пліткарями?

Деяким людям дуже важливо обговорювати інших. Вони, як правило, нав'язують вам розмову про ваших спільних знайомих чи родичів.

Найкраще убезпечувати себе від таких розмов, адже плітки заповнюють думки та крадуть мир із серця. Якщо вас хочуть залучити до обмов, то краще змінити тему. До того ж пліткарям потрібно прямо говорити, що ви не хочете нікого обговорювати. Зазвичай така пряомолінійність їх лякає, адже вони діляться «секретами». Після цих слів вони більше не порушуватимуть з вами таких тем.

Зберігайте свої думки в чистоті.

учня-зрадника. Побачивши, що Ісуса засудили на смерть, він **«розкався і повернув тридцять срібних монет первосвященникам і старшим, кажучи: „Я згрішив, видавши невинну кров“. Вони ж сказали: „А що нам до того? Сам дивися!“ Тоді він кинув срібняки в храм, пішов геть і повісився» (Матв. 27:3–5).**

Визнання гріхів перед іншою людиною доречне, якщо тільки йдеться про кривдника і скривдженого (Якова 5:16). Проте й у такому разі ми повинні просити прощення також у Бога, тому що, ображаючи ближнього, ми ображаємо і Його.

Чи зізнаєшся ти Богові в усіх своїх гріхах? Чи просиш прощення в того, кого образив? Насамперед звертайся до Господа. Він гарантує тобі прощення.

МЕЖІ ПРОЩЕННЯ

Оповідання Симона Візенталя «Соняшник» написане від першої особи. У ньому йдеться про молодого єврея, якого відправили до концтабору під час нацистського режиму. Йому доручили прибирати в операційній військового шпиталю. Там одного разу він залишився віч-на-віч зі смертельно пораненим есесівцем, який, відчайдушно бажаючи заспокоїти своє сумління, попросив медсестру привести до нього єврея, щоб він міг покаятися перед ним і попросити прощення. До нього привели Симона. Офіцер розповів йому, що виріс у католицькій сім'ї, яка була проти антисемітизму, проте він піддався фашистській пропаганді та вступив до лав СС. Він брав участь у жорстоких розправах, наприклад, підпалив

будівлю, усередині якої було триста людей, зокрема діти, жінки, літні люди. Симон, не дослухавши, утік з палати.

У цьому оповіданні порушено кілька етичних питань. Чи можна пробачити злочинцеві, який розкався? Чи можна прощати злочини проти інших людей?

У Біблії сказано, що якщо ми визнаємо свої гріхи, то вірний і праведний Бог прощає нас і очищає від зла. Очевидно, Бог може простити злочинця, який розкався, навіть якщо його жертва ніколи цього не зробить. Однак дехто залишається без прощення та спокою, бо зізнається у своїх гріхах людям, які безпосередньо не причетні до скоєного злочинця. Так було у випадку Юди,

«Якщо ж ми визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності» (1 Івана 1:9).

Проси в Нього смирення та сили, щоб просити прощення в інших.

ЯКЩО ТИ СЬОГОДНІ

- **стривожений:**
«Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові» (Филп. 4:6);
- **вдячний:**
«І все, що тільки робите, – словом або ділом, – усе робіть в Ім'я Господа Ісуса, дякуючи через Нього Богові Отцеві» (Колос. 3:17);
- **шукаєш надію:**
«А ті, хто надію складає на Господа, силу відновлять, крила підіймуть, немов ті орли, будуть бігати – і не потомляться, будуть ходити – і не помучаться!» (Ісаї 40:31);
- **задоволений:**
«Кажу це не тому, що чогось потребу, бо я навчився бути задоволеним тим, що є» (Филп. 4:11);
- **щасливий:**
«Бог же надії хай наповнить вас усякою радістю і миром у вірі, щоб ви силою Святого Духа збагатилися надією» (Римл. 15:13);
- **почуваєшся залишеним:**
«Будьте сильні та відважні, не бійтеся, не лякайтеся перед ними, бо Господь, Бог твій, Він Той, Хто ходить з тобою, – не опустить Він тебе й не покине тебе» (П. Зак. 31:6).

ЕВІЯТАР

«Та втік один син Ахімелеха, Ахітувового сина, а ім'я йому: Евіятар. І втік він до Давида» (1 Сам. 22:20).

Історію цього священника можна поділити на три частини. Перша частина – життя із сім'єю в Номві. Під час масового вбивства, організованого Саулом, йому вдалося врятуватися, і він знайшов прихисток у таборі Давида. Давид поспівчував його втраті, прийняв у своє коло й пообіцяв захист.

Друга частина – це період, коли він супроводжував Давида. Не дивно, що Евіятар був вірний йому багато років. Особливо на початку їхнього спілкування Евіятар

як священник добре уявляв собі страхи, розчарування, переживання втікача. Як цінно, коли твій духовний лідер розуміє твої проблеми та співчуває тобі!

Потім Авесалом, гордий Давидів син, вирішив скинути батька з трону. Евіятар був готовий знову вирушити у вигнання із царем. Проте він отримав і виконав наказ залишатися в Єрусалимі, біля ковчега.

Третя частина життя цього священника пов'язана зі смертю Давида та питанням престолонаслідування. Три старші сини царя були мертві, тож Адонія дійшов висновку, що трон за правом належить йому. Йоав, політичний і військовий натхненник цієї змови,

досяг підтримки священника. Однак Бог вирішив, що наступним царем має стати Соломон.

Священник, який був щиро вірний Давидові, не виявив тієї самої вірності щодо Неба. Коли ти чуєш Божественні слова, але вони тобі не подобаються, як ти реагуєш? Підкоряєшся? Шукаєш опори в традиціях, звичаях чи в чомусь іншому, щоб спробувати вчинити по-своєму? Не марнуй сил і часу. Якщо Бог наказує, ти, як розумне створіння, повинен підкоритися.

За традицією, старший син мав успадкувати трон, але Бог не прив'язаний до людських звичаїв. Евіятар помилився, підтримавши змову, і ця помилка коштувала йому священства. Чому він так учинив? Чому виступив проти ясного й конкретного Божого наказу? Ми не знаємо, але мені неважливо розпізнати в ньому захисника традицій, прихильника принципу «завжди так робили».

Приклад Евіятара навчає нас, що треба слухати Бога більше, аніж людей.

ЕКЛЕЗІЯСТ

Еклезіяста 3:1–11

¹ Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом:

² час родитись і час помирати, час садити і час виривати посаджене,

³ час вбивати і час лікувати, час руйнувати і час будувати,

⁴ час плакати й час реготати, час ридати і час танцювати,

⁵ час розкидати каміння і час каміння громадити, час обіймати і час ухилятися обіймів,

⁶ час шукати і час розгубити, час збирати і час розкидати,

⁷ час дерти і час зашивати, час мовчати і час говорити,

⁸ час кохати і час ненавидіти, час війни і час миру!

⁹ Яка користь трудящому в тім, над чим трудиться він?

¹⁰ Я бачив роботу, що Бог був дав людським синам, щоб трудилися над нею, –

¹¹ усе Він прегарним зробив свого часу, і вічність поклав їм у серце, хоч не розуміє людина тих діл, що Бог учинив, від початку та аж до кінця...

Твори всіляке добро всілякими способами в усіляких місцях у всілякий час усіляким людям.

Джон Уеслі

Святе Письмо – це наші окуляри, лінзи, через які ми правильно бачимо Бога, світ і самих себе.

АЛГОРИТМ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТУ

1-й етап «ПАУЗА»: зниження емоційного напруження (молитва).

2-й етап «ЧОМУ»: аналіз конфліктної ситуації.

3-й етап «ЩО і ЯК»: програма дій (що я хочу отримати? як цього досягти?).

4-й етап «ДІЇ».

5-й етап «ОЦІНКА» ефективності розв'язання конфлікту.

Довіра народжується в спілкуванні. Виливаючи Господу всі свої тривоги, ми отримуємо від Нього спокій і впевненість.

Я ПРОСТО ЛЮДИНА

Я просто людина – ні менше, ні більше.
У мене є серце, що в грудях тремтить.
Я просто людина, така, як всі інші.
У мене є власні «люблю» і «болить».

У мене є мрії, думки, хвилювання.
Буваю весела, а часом – сумна.
Місцями мене огортають вагання,
А іноді в серці буяє весна...

У мене є гріх, каяття і провина.
У мене є радість, надія і сміх.
На те я, напевно, звичайна людина.
На світі мільярди подібних таких.

Я просто живу: прокидаюся зранку,
Роблю те, що маю робити щодня,
Тримаю роками встановлену планку,
Життєва є певна структура своя...

У мене є друзі, знайомі, родина,
Минуле, майбутнє і нинішній день.
На те я в цім світі звичайна людина,
Ні більше, ні менше – людина лишень.

Таких, як ось я, в цьому світі багато,
І в кожного в серці є власне життя,
Є планка, яку вони мають тримати,
Є сміх, сподівання, любов, каяття...

І люди-світи ходять поряд зі мною.
Їх сотні, мільйони звичайних людей.
І кожен з них буде завжди лиш собою
Із морем несхожих думок та ідей.

Однакових двох лиш людей неможливо
Ніколи нікому в цім світі знайти.
Звичайна людина, напевно, це диво.
Це диво – усі ми, диво – це ти!

Ти той, кому Бог вклав серденько у груди.
Не просто людина – незвіданий світ!
Не завжди солодким життя твоє буде,
Але ти людина, ясний дивоцвіт!

Неси це ім'я в своїм серці крізь терни
Як скарб, як надію, як цінність значну!
В тобі Бог життя посадив, наче зерня,
Прошу лиш: зрости з нього квітку свою!

Нехай проросте крізь каміння до неба,
Її полюбити всім серцем зумій!
Ми люди звичайні, нам більше не треба...
Незвідані душі в подобі людській.

Інелла Огнєва

Які неймовірні бабусині руки,
Так солодко пахнуть парним молоком.
Як ніжно вони обіймають онуків,
Так щиро завжди зігрівають теплом...

Бабусині руки всі зморшками вкриті,
То час залишив на них власне тавро.
Вони найрідніші у цілому світі,
Хай скільки б років тим рукам не було...
Бабусині руки безмежно красиві,
Нехай і трясуться від втоми, бува,
Ці дотики ніжні, ласкаві, дбайливі
Щоразу у серце вселяють дива...
За день так багато ці руки встигають:
Усе приготують і скрізь приберуть.
Вони якусь силу незвідану мають,
Любов і тепло у обіймах несуть...
Бабусині руки – тепло і дитинство!
В них праця тяжка, і мудрість, і сміх,
Турбота і щастя п'янке материнства.
Прошу: ти горнися частіше до них...
Ці руки колись тебе спати вкладали
І ніжно гойдали малим перед сном,
Терпляче з любов'ю тебе забавляли
І вчили до всього звертатись з добром...
Горнися до них, зігривай їх душею.
Ці руки прекрасні, в них сила й краса.
Бабуся щаслива, коли поряд з нею
Є ті, кого любить всім серцем душа...
Бабуся не вічна, не слід зволікати,
Із нею в дитинство своє повернись.
«Спасибі» ти щиро спіши їй сказати
І, поки є змога, рукам тим вклонись...

Які неймовірні бабусині руки!
Несуть у цей світ вони ласку й добро.
Вони справжній скарб для дітей і онуків,
Це ніжність і ласка, любов і тепло...

Серпанок серпня сонцем сяє...
Співають стиха солов'ї...
Самотньо сон собі стихає...
Старий солдат серед сім'ї...

Солодкий смак, сердечні співи...
Святковий стіл смачний стоїть...
Старий солдат сріблясто-сивий...
Сльоза синівська світ сп'янить...

Святковий стіл, сумнівне свято...
Смертельний страх, сивіє світ...
Солодкий сон?! Спокійно спати?!
Сміються?! Скажуть: «Спати слід...»

Сказати схочуть: «Сон – спасіння...»
Спливуть страхи, стемніє сум...
Солдатський спогад... Сил сплетіння...
Слова стріляють – сильний струм...

Сумнівний спокій, страх самотній...
Солдатів сотні... Смерть стоїть...
Серпанок серпня, сиві сотні...
Сльоза стіка, світанок спить...

ШРАМИ

Наша сім'я прямувала своїм авто в напрямку Західної України, щоб урятуватися від окупантів. Коли ми зупинилися на пропускному пункті, у нас врізалася вору-жа вантажівка. За лічені секунди наш автомобіль охопило полум'я. Постраждали всі члени сім'ї, особливо маленький Даніель, якому не було й двох років. Попри тяжкість опіків, після численних операцій хлопчик вижив. Проте його обличчя залишилося спотвореним.

Винуватця так і не покарали.

— У нас у всіх залишилися шрами як мовчазне свідчення нелюдського злочину...

— Я хотів би почути каяття винуватця, — сказав батько.

Проте ми намагаємося жити далі: ми прощаємо його. Це дуже важко й болісно.

У нас є бальзам для ран — безмежна Божя милість. Безумовна любов Господа не лише зцілює рани, а й допомагає пробачити, дає сенс життя. Можливо, наші шрами послугують інструментом, щоб дарувати надію людям, які опинилися в схожій ситуації. Ми намагаємося служити тим, кому ще складніше.

Так само Бог може зцілити й ваші рани. Нехай навіть залишаться шрами, однак Господь може зробити їх благословенням, щоб донести надію до тих, хто пройшов через аналогічні випробування: **«Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець співчуття і Бог усякої втіхи, що розраджує нас у всіх наших скорботах, аби й ми могли потішати тих, що перебувають у різних скорботах, утіхою, якою Бог потішає нас самих» (2 Кор. 1:3, 4).**

Скоро настане день, коли Бог уздоровить усі рани. Усі, крім Своїх, які залишилися від цвяхів і тернового вінця. Він не соромиться їх, адже вони є вічним свідченням Його безмежної любові. Любові, якої ми ніколи не зможемо досягнути в усій повноті.

ТАЛАНТ ЛЮБОВІ ДО ДІТЕЙ

Януш Корчак залишив 10 основних принципів виховання дітей:

✓ Не чекай, що твоя дитина буде такою, як ти хочеш. Допоможи їй стати не тобою, а собою.

✓ Не вимагай від дитини плати за те, що ти для неї зробив. Ти дав їй життя — як вона може тобі віддячити? Вона дасть життя іншому, і це незворотний закон вдячності.

✓ Не зганяй на дитині своїх образ, щоб у старості не їсти гіркого хліба.

✓ Не стався до її проблем зверхньо. Життя дане кожному за його силами, і будь упевнений: для дитини воно важке не менше, ніж для тебе, а можливо, і важче, бо в неї немає досвіду.

✓ Не принижуй!

✓ Не забувай, що найважливіші зустрічі людини — це її зустрічі з дітьми.

✓ Не картай себе, якщо не можеш зробити чогось, просто пам'ятай: для дитини зроблено недостатньо, якщо не зроблено все можливе.

✓ Дитина — це не тиран, який заволодіє всім твоїм життям, не тільки плід плоті та крові. Це дорогоцінна чаша, яку Бог дав тобі на зберігання.

✓ Умій любити чужу дитину. Ніколи не роби чужій того, чого не хотів би, щоб робили твоїй.

✓ Люби свою дитину будь-якою: неталановитою, невдахою, дорослою.

✓ Спілкуючись із дитиною, радій, бо діти — це свято, котре поки що з тобою.

ПАМ'ЯТАЙ ПРО НЕБЕСНОГО ОТЦЯ!

Нагадування

Я поряд з тобою в сирому бомбосховищі.

Нагадування

Я тебе не залишив.

Нагадування

Я підтримуватиму тебе до останнього подиху.

Нагадування

Я з тобою 24/7.

Нагадування

Я плачу разом з тобою.

Нагадування

Я тебе благословляю.

Нагадування

Я люблю тебе більше, ніж ти можеш уявити.

Нагадування

Я ціную твоє добре серце!

Увага!

Відбій внутрішньої тривоги! Бог з нами!

Коли життя стає важким і ти відчуваєш самотністю, пам'ятай, що ти — цілий світ для людини, яка називає тебе мамою!

**ОСТАННІЙ ВІДЛІК ЧАСУ
ЇЗЕМЛІ**

з Дуейном МакКі
щосуботи о 20:00 на ТК «Надія»

**НА ПОЧАТКУ
БУЛО
СЛОВО**

ТЕЛЕКАНАЛ
НАДІЯ

щосуботи в ефірі
телеканалу о **19:00**

щосуботи на ютуб
сторінці о **17:15**

BOOKSON
Інтернет-книгарня

**ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО -
ОТРИМУЙ ШВИДКО**

**ХРИСТИЯНСЬКІ
КНИГИ** **ДЛЯ
ВСІЄЇ
СІМ'Ї**

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

* Можлива
оплата карткою
«ЄПідтримка»

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Ганна Борисовська
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Фотографії
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 11.07.2022 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УКУ АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

Свідоцтво
про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

Дізнайся більше на:

lifefsource.ua

**Контактні дані
розповсюджувача:**